

מת (ראשון לציון) 47648-05-25 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבו רזק

מ"ת (ראשון-לציון) 47648-05-25 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבו רזק/שלום ראשון-לציון

מ"ת (ראשון-לציון) 47648-05-25

מדינת ישראל

נגד

מוחמד אבו רזק

בית משפט השלום בראשון-לציון

[11.10.2025]

כבוד השופטת קרן וקסלר

החלטה

לפני בקשה לחילוט ערבויות.

ביום 22.5.2025 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בפיקוחן של רעייתו, אמו וגיסתו.

להבטחת קיום התנאים הופקד סך של 5,000 ₪ וכן נחתמו ערבות אישית של המשיב בסך 10,000 ₪ וערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ על ידי כל אחת מהמפקחות.

ביום 28.7.2025 בשעה 05:30 או בסמוך לכך, הגיע צוות פיקוח מטעם מנהלת הפיקוח האלקטרוני לבית המשיב לביקור יזום. צוות המבררים המתין מספר דקות מחוץ לדלתו של המשיב ובהיעדר מענה בטלפון הנייד של המשיב ולמקלט, בוצעה שיחה לרעייתו של המשיב והתברר כי המשיב עזב את הבית וברח ממקום הפיקוח, כשאזיק לרגלו. צוות הפיקוח נכנס למקום הפיקוח ונמצא כי רעייתו של המשיב במקום ואינה מודעת לבריחתו של בעלה מהבית.

המשיב הסגיר עצמו רק ביום 24.8.2025. בשימוע שנערך לו אמר "עד עכשיו לא הבנתי למה ברחתי, ראיתי במצלמה אנשים ומכונות, נבהלתי וברחתי, קמתי משינה מבולבל וברחתי". לדבריו, מאחר שידע שיחזור למעצר לא מיהר להסגיר עצמו והעדיף "להיות קצת בחוץ".

בהמשך לכך, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. לאחר דיון בבקשה, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב וכן על חילוט הפיקדון וההתחייבות העצמית של המשיב בסך כולל של 15,000 ₪.

הבקשה שלפנינו נוגעת לעתירת המבקשת לחילוט ערבויותיהן של שלו המפקחות. ב"כ המבקשת הפנתה לפסיקה והדגישה כי אין חובה בהוכחת התרשלותם של המפקחים או אי קיום חובת דיווח מצדם כתנאי להורות על חילוט הערבויות. היא הדגישה שאין זו הפרה ראשונה של המשיב וכי כבר נרשמו לחובתו הפרה ביום 9.7.2025, כאשר יצא מהבית ל-9 דקות וביום 20.7.2025 כאשר חזר באיחור של כמעט שעה. לשאלת בית המשפט השיבה כי המפקחות לא נחקרו בגין הפרת הוראת בית המשפט ולא מסרו גרסה בעניין זה. ב"כ המשיב ביקש שלא להיעתר לבקשה, שכן המפקחות לא התרשלו במילוי חובתן. אמו וגיסתו של המשיב לא נכחו בבית בעת ההפרה ואילו רעייתו של המשיב התעוררה רק כשהגיעו נציגי יחידת הפיקוח האלקטרוני לבית על מנת לחפש את המשיב. הוא הוסיף כי כבר חולט סכום ניכר מטעם המשיב עצמו בסך 15,000 ₪ וטען כי די בכך כדי להגשים את מטרת החילוט בענייננו.

דיון

הערובה הכספית אותה מטיל בית המשפט על הערבים, בהתאם לסעיפים 41 ו-44 בחק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) תשנ"ו-1996 (להלן: "החוק"), כתנאי לשחרורו של נאשם נועדה להבטיח את קיום ההתחייבות שנטלו על עצמם. בית המשפט סומך על המפקחים, המשמשים כזרועו הארוכה, ומשכך, על מי שמונה לשמש כמפקח להצדיק את האמון שנתן בו בית המשפט (בש"פ 1902/19 אביטן נ' מדינת ישראל (2.6.2019)). משנוכח בית המשפט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות בהתאם לסעיפים 51(ב)-ו- (ג) לחוק. נפסק, כי לחילוט ערבויותיהם של מפקחים תכלית משולשת: הרתעת הערב הקונקרטי לבל יזנח את התחייבויותיו; הרתעת הרבים והעברת מסר בדבר חשיבות ההתחייבויות שנטלים על עצמם ערבים ומפקחים; והרתעת הנאשם מפני פגיעה בקרובים שהואילו לערוב לו, ככל שיפר את תנאי השחרור (ראו: בש"פ 8163/12 אלון נ' מדינת ישראל (19.11.2012); בש"פ 980/12 פלוני נ' מדינת ישראל (8.2.2012)). עצם הפרת תנאי השחרור מקימה לבית המשפט סמכות לחלט את הערבות, מבלי שתידרש הוכחת רשלנות מצד הערבים. עם זאת, לבית המשפט נתון שיקול דעת רחב באשר לסכום החילוט, לפיכך רשאי הוא אף להורות על חילוט חלקי של הערבויות, תוך שיובאו בחשבון נסיבות העניין וטיב הפרת תנאי השחרור (בש"פ 6033/19 דכה נ' מדינת ישראל (10.10.2019); בש"פ 6978/09 מטודי נ' מדינת ישראל (2.3.2010)). בעניין זה נפסק בעח"א 58431-01-25 מזרחי נ' מדינת ישראל (13.2.2025): "האלטרנטיבה - חילוט מלוא סכום הערבות במנותק מהתנהגותו של הערב ותרומתו להפרה - עלולה להביא לתוצאות לא רצויות, ובכלל זה למשל שערבים לא יזדרזו ליידע את המשטרה על הפרה של התנאים. כאמור, נושאים אלה נוגעים לשיקול דעתו של בית המשפט ביחס לסכום החילוט, ולא לסמכותו להורות על חילוט מלוא הערבות - אשר קיימת כל אימת שתנאי השחרור הופרו".

כאמור, המפקחות לא נחקרו בידי המשטרה ואין מחלוקת כי שתיים מהן לא נכחו במקום. בדיון שהתקיים בפני העידה רעיית המשיב כי ישנה עם המשיב באותה המיטה, אולם לא הבחינה ביציאתו מהבית. רק עם התערבות צוות מנהלת הפיקוח האלקטרוני, אשר נכנס לבית בשעת לילה נעורה משנתה והתחוויר לה, לראשונה, כי המשיב איננו נמצא עוד במקום.

לאחר ששקלתי את עדותה, את האמור בדו"ח החלטת הממונה על הפסקת הפיקוח האלקטרוני ונתתי דעתי לטענות הצדדים מצאתי שמדובר במקרה חריג בו ראוי להימנע מחילוט הערבויות מהטעמים כדלקמן:

בשונה ממקרים אחרים, בענייננו התגלה ההפרה רק סימולטנית להגעת צוות הפיקוח לבית המשיב לצורך בדיקה שגרתית ולא ניתן לשלול את טענתו כי עזב את המקום עקב בהלה שאחזה בו בעקבות הגעת הכוחות למקום. זאת ועוד, על פי דו"ח הפיקוח, רעיית המשיב לא הייתה מודעת לעזיבת המשיב את המקום באופן המתיישב עם גרסתה, כי נעורה משנתה לפנות בוקר, רק לאחר שצוות הפיקוח התקשר אליה. בנסיבות אלה, לא ניתן לומר שהמפקחת לא דיווחה על עזיבת המשיב שכן כלל לא היה סיפק בידה לעשות כן.

לא התעלמתי מכך שהמשיב הסגיר עצמו רק אחרי חודש ימים, אולם המבקשת לא הניחה ראיות ולו לכאוריות לכך שמי מהמפקחות הייתה מודעת למקום הימצאותו. מכל מקום, בזמן אמת לא טרחה המבקשת לערוך ברור כדבעי של נסיבות בריחת המשיב, כך שאין בתקופת הבריחה, כשלעצמה, כדי להקים אחריות של מי מהמפקחות להפרת התנאים.

לפני סיום, אציין כי נראה שהמשיב הורתע דיון נוכח חילוט סך של 15,000 ₪ בגין ההפרה. לכך יש להוסיף כי בסמוך לאחר הדיון נגזר דינו של המשיב, בין היתר, לקנס בסך 10,000 ₪, בצד מאסר בפועל ועונשים נוספים. לסיכום- הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ט תשרי תשפ"ו, 11 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.